

GELECEK THEME  
SAYININ OF THE  
KONUSU NEXT ISSUE

“2”

# Bak

Bak Görümler Sayıları Dergisi 13 | Visual Arts Magazine



RÖPORTAJLAR  
/ INTERVIEWS

OLEG STAVROWSKY  
JILL GREENBERG  
TOMAS MUNTA

KİTAP TANITIMI / BOOK REVIEW  
ANDRZEJ DRAGAN  
CHRIS ANTHONY  
“ARABESQUE”

RUSS MILLS

GÜRCAN ÖZKAN  
KONU / THEME  
“KORKU” / “FEAR”

SAVAŞ ÖZAY  
HALİL URAL

# Jill Greenberg

Kanada'nın Montreal şehrinde dünyaya gelen, etkileyici portreleri ve reklam fotoğraflarıyla büyük beğeni toplayan ödüllü fotoğraf sanatçısı **Jill Greenberg**, Bak Dergisi'nin sorularını yanıtladı.

*Born in Montreal, Canada, Jill Greenberg became a famous, award winning photographer with her outstanding portraits, advertising shots and impressive personal series.*

[www.manipulator.com](http://www.manipulator.com)





- Kanada'nın Montreal şehrinde dünyaya geldiniz ve Amerika Birleşik Devletleri'nin Detroit bölgesinde büyüdünüz. Daha sonra Rhode Island Tasarım Okulu'ndan mezun olup profesyonel fotoğrafçılık kariyerinize adım atmak için New York'a taşındınız. Şu anda ise Los Angeles'ta yaşıyorsunuz. Niçin bu şehri tercih ettiniz? Amerika Birleşik Devletleri var olmasaydı hayatınızı nerede sürdürmek isterdiniz?

Yaklaşık 12 yıl New York'ta yaşadım ve bir anda orada daha fazla kalmamın anlamsız olacağını düşündüm. 30'lu yaşlarımla ortalarına geldiğim için dışarı da çok fazla çıkmıyordum. Çekimler arasında doğanın tadını çıkarmak istediğimde de şehrin dışına çıkmam gerekiyordu. Los Angeles'ın yaşam tarzı bir harika. Büyük bir avlumu var ve çocuklar orada oynayabiliyorlar. Bu arada ciddi bir taşınma planı bile yapmadım. Sert ahşap yer döşemelerini ve New York'taki stüdyomdan skloramamı aldım ve köpeğimle birlikte Los Angeles'ta bir ev kiraladım. O ve ben, Ocak ve Şubat aylarını Los Angeles'ta geçirmekten ve kanyonlarda uzun yürüyüşler yapmaktan büyük keyif aldık. Bir daha da geri dönmedik.

Amerika bir şekilde ortadan kaybolseydi Montreal'e veya Vancouver'a taşınırdım. Kanada pasaportum var ve bundan dolayı çok mutluyum. Sıkça aklıma geliyor ve şeytan bana, şu Amerikan kültürünü terk et, bu saçma politikallardan uzak dur diyor.

- Ağlayan küçük çocukların fotoğraflarından oluşan göz alıcı "End Times" seriniz, farklı kesimlerin eleştirilerine hedef oldu. Bu soruyu ilk kez ...

- You were born in Montreal, Canada and grew up in Detroit, United States. Then you graduated from Rhode Island School of Design, went to New York for starting your professional photography career and now, you live and work in Los Angeles. Why did you move to LA? If United States suddenly disappears from the world map, in which country and city would you prefer continuing your life?

I lived in NYC for about 12 years and suddenly, it did not make sense for me to stay there. As I approached my mid 30's I was not going out as much and in between photo jobs, it was not easy to get ...

... yanıtlamayacağınızdan eminiz ama, "End Times" serisindeki fotoğrafların arkasındaki ana düşünce nedir?

Çocukların ham ve güçlü duygularını çok seviyorum. Her zaman ağlayan çocuk fotoğrafları ilgimi çekmiştir. Sanat okulundayken kuzenimin oğlunun ağlarken fotoğrafını çekmiş ve okulun barındaki bir DJ afişinde kullanmışım. Şöyle diyordu; "Tek gece Jill'in gecesi" ...

... out of the city to enjoy nature. The lifestyle is so great in LA. I have a big backyard and the kids can play outside year-round. Also I didn't even really plan on moving. I was just putting in hard wood floors and taking out my cyclorama from my ny photo studio and was renting a house in LA with my dog. He and I loved spending January and February in LA, hiking in the canyons. And so we never moved back.

- You have got so many complaints about your outstanding "End Times" series with dramatically crying little children. Surely, this question is not being asked to you for the first time but, would you please tell us about the main idea behind those photographs?

I loved the raw and intense emotion of the children, I have always been intrigued by pictures of children crying. While I was in art school I photographed my cousin's son crying and used the image for a poster for my DJ poster at the school bar. It said "Jill's Night The Only Night" all over the print.

The concept is that the children are crying as if its the end of the world-they are being overly dramatic, as they tend to be. But if they really knew how bad we adults are allowing things to get, and how bad it will be when they are older in terms of the environment they would really be crying. End times is a term used by religious fundamentalists in the US who believe in the rapture: that there will be a day of reckoning and all of the good people will just float up to heaven, leaving their clothes and cars behind (there are seriously bumperstickers saying "beware, this car may be unattended if this ...



... Buradaki asıl olay, çocukların dünyanın sonu gelmiş gibi, aşırı bir yoğunlukla ağlıyor olmaları. Oysa biz yetişkinlerin, hayatta nelerin olmasına izin verdiğimizizi ve çevrenin bu hızla değişmeye devam etmesi halinde gelecekte onları nasıl bir hayatın beklediğini bilselerdi, işte o zaman gerçekten ağlarlardı.

**"End Times"**, Amerika'daki aşırı dincilerin kullandığı bir tabirdir. "Son gün'e inanırlar. Onlara göre o gün; bütün iyi insanlar, kıyafetlerini ve arabalarını geride bırakarak göğe ve cennete yükselecekler, günahkarlar ise yer küreye sıkışıp cehennem ateşine gark olacaklar. [Araba tamponlarında ciddi ciddi şöyle yazılar vardır; "Dikkat edin, son gün geldiğinde bu araba sahipsiz kalabilir"]

Sorun şu ki, bu insanların bazıları, işler kötüye gittikçe o son zamanların ("end times") yaklaştığına inanıyorlar ve bu onlar için iyi bir şey. Yani hemen cennete gitmek istiyorlar. Hatta internette Rapture Index adlı bir web sitesi var. Sitede her yeni büyük yıkım yaşandığında sayılar artıyor, insanlar gülüyor ve cennete yapacakları çıplak yolculuğu heyecanla bekliyorlar. Aptal başkanımız, işlerin daha kötüye gitmesi için bu dincileri dinliyor ve onların oyları için çevresel gündemi bir kenara bırakıyor. Çünkü o da dinle uyuşturulmuş bir kaçık.

Yani özetle, "End Times" ismi bir döngüye işaret ediyor. Çocuklar, o 'son gün' gelmiş gibi ağlıyorlar fakat ellerinden şekerlerinin alınmış olması pek tabii ki dünyanın sonuna işaret etmiyor. Ancak bir yandan da 'son zamanlar'a inanan o ...

... rapture comes") and all the sinners will be stuck on earth to endure a fiery hell.

*The problem is that some of those people believe that the worse things get, the closer we are to these "end times" and that is a good thing for them. They just want to get to heaven. So there is literally a website called the rapture index where every time a major catastrophe happens the number goes up and these people cheer and anxiously await their naked trip to heaven. To make matters worse our idiotic president was listening to these religious types and so also pushed the environmental agenda aside, for their votes and because he is also a religious numb nut.*



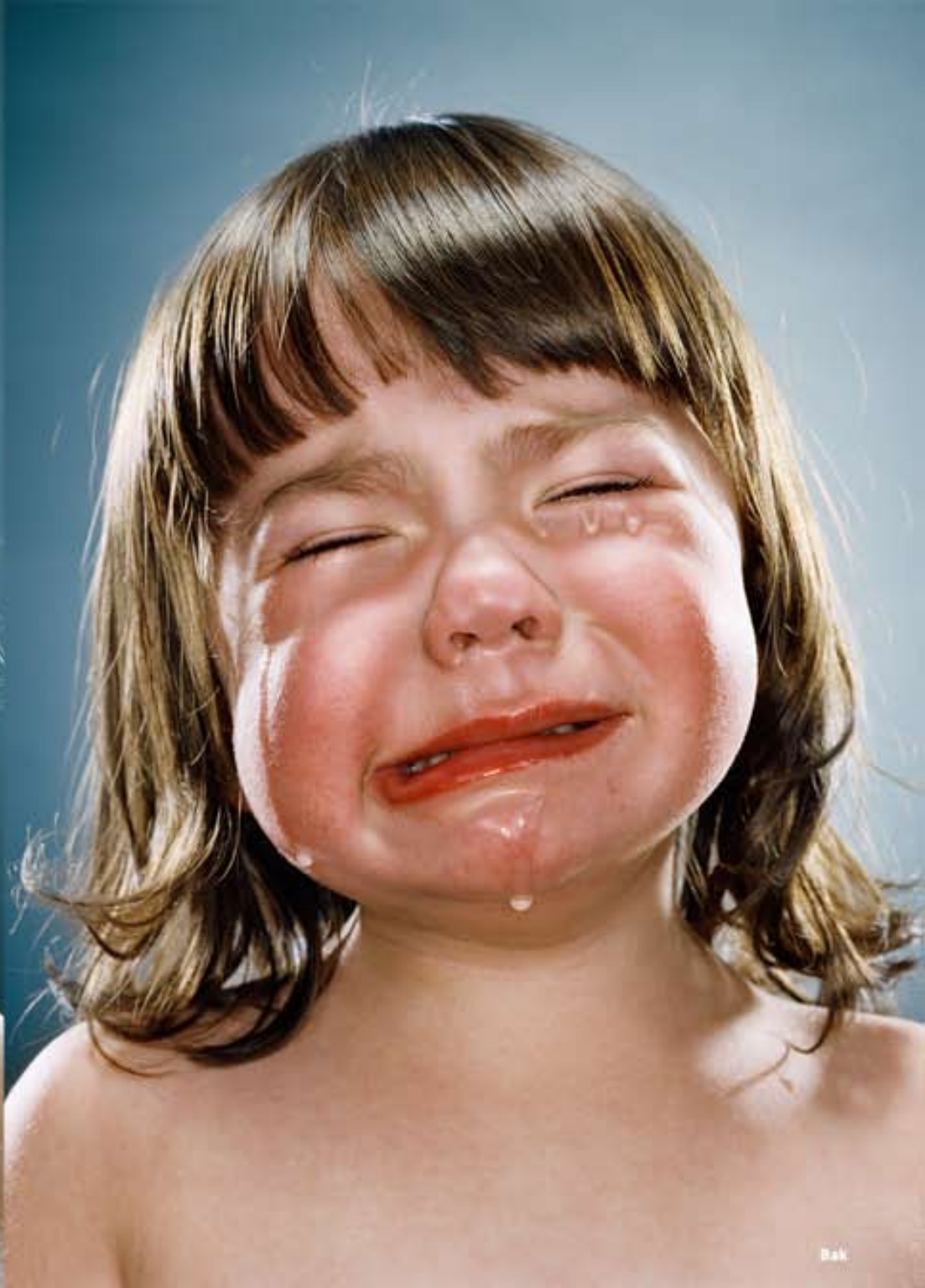
**Çocukların ham ve güçlü duygularını çok seviyorum. Her zaman ağlayan çocuk fotoğrafları ilgimi çekmiştir.**

*"I loved the raw and intense emotion of the children, I have always been intrigued by pictures of children crying."*

*So to recap: the title of the series being "end times" has a circular logic-where the children are crying as if its end times, but of course, having their candy taken is NOT the end of the world, but it really is the end of the world since the people who BELIEVE in end times are trying to make it so.*









... insanlar, o zamanlar n gelmesi için çabalıyorlar.

**- Sevimli küçük kızınız Violet de "End Times" serisinde yer alan ufak tefek ara-sındaydı. Böylesine tehlikeli ve karanlık bir dünyada, çocuklarınız Violet ve Zed için nasıl bir gelecek hayal ediyorsunuz? Gözlerinizi kapatıp 2030'lu yılları düşününüzde bu iki yetişkin insan nerede görüyorsunuz?**

Evet gerçekten çok üzücü. Bir ev yapıyoruz ve tepesine silah kuleleri yerleştiriyoruz. Gerçekten nasıl bir şey olacağına hayal edemiyorum. Şu an bile bu dünya için sayıca çok fazla. Ayrıca son derece benciliz ve bu hiç de iyiye işaret değil. Oysa insanoğlu olarak aslında yönergemiz üretmektir. Oğlumun ve kızımın, kendi ailelerini kurmak istediklerinde bu şansa sahip olabileceklerinden bile emin değilim.

**- Maymun portrelerinden oluşan seriniz inanılmaz derecede güzel. Tanımlamak için uygun sözcüğü bulmak bile zor geliyor. Bu fikri nasıl ürettiniz? Sizi bu sevimli tüylü şeylerle çalışmaya iten neydi? İnsanların ifade ve duygularını, maymunların da insanlara bu kadar benziyor olmalarını çok seviyorum. Her zaman insanlar hayvanlar gördüğüm gibi görmüşümdür. Komik ifadeleri birbiriyle yer değiştirebilen... Bence hepimiz hayvanların çeşitli evreleriyiz.**

**- Fotoğraflardan bazılarını gerçekçi resim çalışmaları yapıyor. En çok ne tür rötuş yöntemlerini kullanıyorsunuz? Tablet, çalınma şeklinizi ne yönde değiştirdi? Garip ama 4-5 yıl öncesine kadar rötuş işlemlerimi fare ile yapıyordum.**

**- Your cute little daughter Violet was also in the series. (We hope she never cries like that again in her life.) What kind of future do you imagine for your children Violet and Zed, in such a dangerous and dark world? When you close your eyes and think about 2030s, where do you see those little kids?**

*A charred hellscape? Yes it's very sad. We are building a house and are very tempted to put gun turrets on the roof... But seriously, I can't really imagine what it will be like. There are just too many people for this planet. And we are all too selfish so it's not looking good. So sad since procreating is really our main directive as humans and I don't know if my son and daughter will have it as good as me, when they want to have their own family.*

**- Your monkey portraits are incredibly beautiful. It's really difficult to find an appropriate word to define them. How did the idea come up and what makes you work with those hairy cuties? I like that they are so similar to humans and I love human expressions and emotions. Growing up I always drew people as well as animals, somewhat interchangeably...**



















## Fotoğraf çekip karanlık odada baskı yapmaya başladığımda 8 veya 9 yaşındaydım.

*"(I was) taking photos and printing in the darkroom since I was 8 or 9 years old."*

... Sorunum neydi bilmiyorum. Yaklaşık 18 yıldır rötuş yapıyorum, çocukluğumdan beri de resim ve boyama ile uğraşıyorum. Fotoğraf çekip karanlık odada baskı yapmaya başladığımda 8 veya 9 yaşındaydım. Bu tamamen deneyip görmek, renk ve renk üzerinde çalışmakla ilgili. Çünkü fotoğraflar beni mutlu edecek hale gelene kadar...

**- Görsel sanatçıların çoğunun bazı rüya projeleri vardır. Dünyanın istediğiniz herhangi bir yerinde istediğiniz büyüklükte bir işi yapma gücünüz ve hakkınız olsaydı, ne tarz bir fotoğraf projesi ürettirdiniz? Sınır yok, kural yok! Sadece hayalgücünüzü kullanın!**

Sınırsız bir bütçeye sahip olmayı; dev stüdyoda harika setler kurmak, en ilginç modeller ve karakterlerle anlaşmak ve her bir fotoğrafın aydınlatması için 2-3 gün uğraşacak lükse sahip olarak tümüyle kusursuz kareler yaratabilmek için istardım. Figür fotoğrafların düzgün kağıtlara yansıtmanın basitliğini ve zerafetini seviyorum ancak yine de şaşırtıcı öğeler içeren setler tasarlamak istardım. Çeşitli projeler için bir milyon tane fikrim var ve bazılarının üzerinde çalışıyorum. Fakat zaman ve para, fotoğraf üretme sürecini kısaltıp sektöre uğratabiliyor.

... with funny expressions. I think we are all varying degrees of animals.

**- Some of your photographs look like realistic paintings. What kind of retouching methods do you mostly use and in what ways does your graphic tablet change your way of working?**

Strangely I used to retouch with a mouse until just about 4 or 5 years ago. I don't know what was wrong with me. I have been retouching for about 18 years, and drawing and painting since I was very young. Taking photos and printing in the darkroom since I was 8 or 9 years old. It's all really drawing and seeing light and color and working with it to the best effect, the look that makes me happy (which changes quite often).

**- Most of the visual artists have some dream projects. If you have the power and rights to do everything you want in any place in the world, what kind of photography project would you create? No boundaries, no rules, nothing! Just imagine!**

I would just love to have an unlimited budget to build amazing sets in a huge studio and hire the most interesting models and characters and have the luxury of 2 or 3 days to light each picture to make it immaculately perfect. I love the simplicity and elegance of shooting people on seamless paper but I really would prefer to design a set with amazing props.

I have a million ideas for projects and I am working on some of them. But it can be frustrating that time and money constrains the image making process. It's just the way it is.















- S ra Bak Dergisi'nin zaman makinesinde. Biletinizi alın ve içeri girin. Size, tarihten itibaren rakam isimlerinden biriyle akşam yemeği yeme şans sunuyoruz. Tarihin hangi dönemine gider ve kimlerle aynı sofraya oturmak isterdiniz?

Francis Bacon ve Salvador Dali ile...

- Bak Dergisi'nin 13. sayısında "Korku" temasını ele alıyoruz. Bu sözcük size neyi ifade ediyor? Korkularınız bizimle paylaşır mısınız?

Benim korkularım geleceğe dair...

Çocuklarımızın dünyadan, benim aldığım keyfi alabilmelerini umuyorum. Dilerim onlar da temiz su, temiz yemek ve temiz hava tüketebilirler, uygun fiyatlara ...

- *Now, please take this ticket for Bak Time Machine. You have one chance to go back in time for a dinner with a person in history. What period of the history would you travel to and who would you have a dinner with?*  
*Francis Bacon and Salvador Dali.*

- *Theme of our current issue is "Fear". What does this word mean to you? Would you please share your fears with us?*  
*My fears are for the future. I hope my children can enjoy the world, like I have. I hope there is still the possibility of clean water, food and air, affordable air travel. Scuba diving to see coral reefs... Eating fish that is not polluted with mercury or other chemicals... But it seems all that might be ending very soon.*

hava yolculuğu yapabilirler, denize dalıp mercanlar görebilirler, civa ve diğer kimyasallardan etkilenmemiş sağlıklı balıklardan yiyebilirler. Ancak böyle görünüyor ki bunlar çok yakında mümkün olamayacak.



**Benim korkularım geleceğe dair. Çocuklarımdan dünyadan, benim aldığım keyfi alabilmelerini umuyorum. Dilerim onlar da temiz su, temiz yemek ve temiz hava tüketebilirler...**

*"My fears are for the future. I hope my children can enjoy the world, like I have. I hope there is still the possibility of clean water, food and air..."*

